2018 წლის 25 ნოემბერს, საქართველოს სომეხთა ეპარქიის ,,ოვანეს თუმანიანის სახლი" სამეცნიერო, კულტურულ ცენტრში, წარმოდგენილი იქნა ეპარქიის ,,სურბ ეღია მარგარე" საკვირაო სკოლის, ეღიშე ჩარენცისადმი მიძღვნილი ღია გაკვეთილი. გაკვეთილი ეღიშე ჩარენცის 120-ე წლის იუბილესადმი მიძღვნილი ღონისძიებების ახლებური მიწოდება გახდა, ამჯერად უკვე შთამაგონებელი პოეტის პატრიოტული სულისკვეთებით, უკვდავი, მებრძოლი პოეზიის მარგალიტების ქებით.

ღონისძიებას ესწრებოდნენ, საქართველოში სომხეთის რესპუბლიკის საელჩოს მდივანი ართურ სარგსიანი, პოეტი და მთარგმნელი გივი შაჰნაზა

თბილისელი სომეხი ინტელიგენცია, საზოგადოების წარმომადგენლები.

ღონისძიებას მისი კურთხეული დასწრებით ესწრებოდა საქართველოს სომეხთა ეპარქიის წინამძღვარი მისი ყოვლადუსამღვდელოესობა, ეპისკოპოსი ვაზგენ მირზახანიანი.

სამეცნიერო კულტურული ცენტრის ხელმძღვანელი გისანე ჰოვსეფიანი მიესალმა დამსწრეებს და მათ ეღიშე ჩარენცის თუმანიანის სახლში სტუმრობა გაახსენა, სადაც მას ბედმა არ გაუღიმა რათა შეხვედრილიყო ყოველთა სომეხთა პოეტს. და თუმცა დაახლოებით 100 წელია გასული იმ დღიდან, დღეს უკვე თაობების მიერ სომხური ლიტერატურის ორი მამამთავრის სული ამ სახლში დანავარდობს.

და გავრცელდა სომხური ლიტერატურის მამამთავრის ეღიშე ჩარენცისა და მისი უკვდავი, მებრძოლი პოეზიის მარგალიტების ქება, პოეტ ეღიშე ჩარენცის, სამშობლოსათვის მუდმივი მებრძოლის, პატრიოტის ნაწარმოებების უკვდავი პათოსი.

საკვირაო სკოლის უცხოენოვანმა აღსაზრდელებმა, ვისთვისაც ეღიშე ჩარენცი აქამდე უცნობი სახელი იყო, ახლებმა რამდენიმე თვეში, ხო

უფროსებმა ერთი წლის განმავლობაში მშობლიურ ენაზე გაითავისეს და გააჟღერეს უკვდავი პოეტის პოეზიის ნიმუშები, წარმოადგინეს პოეტის ცხოვრების ფურცლები, აიმაღლეს სულში არსებული სიყვარული და დაფასება სომხური ლიტერატურის დიდებულთა ლიტერატურული მემკვიდრეობის მიმართ.

ღონისძიება შინაარსიანი, სრულიად გასაგები იყო ღვაწლმოსილი პედაგოგის, სომხური ლიტერატურის თანავარსკვლავედიდან ვარსკვლავების წარმომდგენის სანუკვარი და

აპოლოგეტური შრომით , ვინც თავისი ლამაზი სომხურით , მხატვრულად კითხვითა და სიმღერით ასევე გახდა ღონისძიების მონაწილე . თავისი ლამაზი შესრულებით ღონისძიება გაალამაზა #103 სკოლის მოსწავლე , ედმონდ ახოიანმა .
ღონისძიების დასასრულს საქართველოს სომეხთა ეპარქიის წინამძღვარმა დამსწრეები დალოცა და ღონისძიება შეაფასა . მეუფე ვაზგენმა ხაზი გაუსვა საკვირაო სკოლი

გაკვეთილის ამ ცენტრში ჩატარებას , რადგან იგი სომხური ლიტერატურის ორი დიდებულისადმი მიძღვნილ ნამდვილ ღონისძიებად იქცა . ეპარქიის წინამძღვარმა აღნიშნა , რომ სომეხი ხალხის ორი გენიოსი შვილი თავიანთში სახელმწიფოებრიობის სიმბოლოს მოიცავდა : ოვანეს თუმანიანი , თავისი საერთო - სახალხო აზროვნებით ხალხის იდეოლოგიის მატარებლად , ხოლო ეღიშე ჩარენცი , თავისი პოეტური სიტყვით ერის თავისუფლების , დამოუკიდებლობის ბრძოლის მტკიცე მებრძოლად . თაობების ვალია იცნობდნენ ერის გენიოსებს .
ეპარქიის წინამძღვარმა დაფასების სიტყვებით მიმართა ნიჭიერ და ღვაწლმოსილ პედაგოგ როზა ზორაბიანს , ვინც ყოველთვის ახლებურად წარმოაჩენს სომხური ლიტერატურის დიდებულებს და სომხური აზროვნების გამოჩენილებს უცხოენოვანი ახალგაზრდების საკუთრებას ხდის .
ღონისძიების დასასრულს მონაწილეების მიერ , ერთხმად გაჟღერდა , ლექსი - ,,ეს იმ ანუშ ჰაისტანი ", როგორც დედაენისა და დედა სამშობლოსადმი მიმართული სიამაყის ქება .

2018 թվականի նոյեմբերի 25-ին, Վիրահայոց թեմի «Հովհ. Թումանյանի տուն» գիտամշակութային կենտրոնում ներկայացվեց թեմի «Սուրբ Եղիա մարգարե» կիրակնօրյա դպրոցի բաց դասը՝ նվիրված

Եղիշե Չարենցին: Դասը դարձավ Եղիշե Չարենցի 120-ամյա հոբելյանին նվիրված միջոցառման նորովի մատուցումը այս անգամ արդեն բոցաշունչ բանաստեղծի հայրենասիրական շնչով, անմահ, մարտաշունչ, հրաբորբոք

պոեզիայի գոհարների

գովքով:

Միջոցառմանը ներկա էին Վրաստանում ՀՀ դեսպանության քարտուղար Արթուր Սարգսյանը, բանաստեղծ-թարգմանիչ Գիվի Շահնազարը, թբիլիսահայ մտավորականներ, հասարակայնության ներկայացուցիչներ:

Իր օրհնաբեր ներկայությունն էր բերել Վիրահայոց թեմի առաջնորդ Գերաշնորհի Տեր Վազգեն եպիսկոպոս Միրզախանյանը:

Գիտամշակութային կենտրոնի ղեկավար Գիսանե Հովսեփյանը ողջունելով ներկաներին, հիշեցրեց Եղիշե Չարենցի այցելությունը Թումանյանի տուն, որտեղ սակայն նրան բախտ չի վիճակվում հանդիպելու Ամենայն հայոց բանաստեղծին:

Ու թեև շուրջ 100 տարի է անցել այդ օրից, այսօր արդեն

սերունդների կողմից հայ գրականության երկու ռահվիրաների շունչն է թևածում այս տանը:

Ու տարածվեց հայ գրականության գահակալ Եղիշե Չարենցի ու նրա անմահ, մարտաշունչ
,
հրաբորբոք

պոեզիայի
գոհարների

գովքը
,
Եղիշե
Չարենց
բանաստեղծի
,
հայրենիքի
հարատև
մարտիկի
,
բոցաշունչ
հայրենասերի
ստեղծագործությունների
անմահ
պաթոսը:

Կիրակնօրյա դպրոցի օտարալեզու սաները, ում համար Եղիշե Չարենցը մինչև այժմ եղել է անծանոթ անուն, նորերը մի քանի ամսվա, իսկ ավագները մեկ տարվա ընթացքում մայրենի լեզվով
սերտեցին ու
հնչեցրին անմահ
բանաստեղծի
պոեզիայից
նմուշներ, ներկայացրեցին

բանաստեղծի
կյանքի
էջերը
,
վերիանեցին իրենց հոգում ձևավորվող

սերն
ու
գնահատականը հայ
գրականության
մեծերի
գրական
ժառանգության
նկատմամբ
:

Միջոցառումը իմաստավորված, հնչեղ դարձնելուն լիովին օժանդակել էր վաստակաշատ ու սուցչուհու, հայ գրականության համաստեղությունից աստղեր ներկայացնելու նվիրյալի ու ջատագովի

աշխատանքը
,
ով
իր
գեղեցիկ հայերենով, ամսունքով և երգով դարձավ նաև միջոցառման մասնակիցը: Իր գեղեցիկ կատարումով միջոցառումը գեղեցկացրեց թիվ 103 դպրոցի աշակերտ Էդմոնդ Ախոյանը:

Հավարտ միջոցառման իր օրհնությունը ներկաներին հղեց և գնահատանքի խոսք ասաց Վիր ահայրց
թեմի

առաջնորդը
:

Վազգեն Սրբազանը կարևորեց

կիրակնօրյա դպրոցի բաց դասի անցկացումը այս կենտրոնում, քանզի այն

դարձավ իսկական միջոցառում՝ նվիրված հայ գրականության երկու մեծերին: Թեմակալ առաջնորդը նշեց, որ հայ ժողովրդի երկու հանճարեղ զավակները

նաև երկրի պետականության խորհուրդն էին ներառում իրենց մեջ. Հովհաննես Թումանյանն իր

համազգային մտածողությամբ

որպես ժողովրդի գաղափարախոսության կրող, իսկ Եղիշե

Չարենցն իր բանաստեղծական խոսքով ազգի ազատության, անկախության պայքարի բոցաշունչ մարտիկ: Սերունդների պարտքն է ճանաչել ու գիտենալ ազգի հանճարներին:

Թեմակալ առաջնորդը գնահատանքի խոսքեր ուղղեց շնորհաշատ ու վաստակաշատ ու սոցչուհի
Ռոզա
Զոհրաբյանին
,
ով
ամեն
անգամ
հայ
գրականության
մեծերին

ներկայացնում
է
նորովի, հայ
մտքի
երևելիներին
դարձնում
օտարալեզու
երիտասարդների
սեփականությունը
:

Միջոցառման ավարտին մասնակիցների կողմից միահամուռ հնչեց «Ես իմ անուշ Հայաստանի» բանաստեղծությունը, որպես մայրենիին ու մայր հայրենիքին ուղղված հպարտության գովք: